

Fuglsang (DKP):

Jeg vil gerne stille et spørgsmål i anledning af det regnestykke, hr. Poulsgaard opstillede her, hvor han sagde, at 3 ud af fremskridtspartiets folketingsgruppe var arbejdere. Det er vel sådan noget som 15 pct. Betragter hr. Poulsgaard det som en rimelig klasse-mæssig fordeling? Er det den klasse-mæssige fordeling, der betragtes som den ideelle her i folketingssalen, eller er hele dette forslag til folketingsbeslutning kun et forsøg på for det første yderligere at diskriminere de offentligt ansatte, for det andet at diskriminere selve folketingsarbejdet?

Morten Lange (SF):

Jeg synes, man fortsætter de lidt personligt prægede forespørgsler. Jeg skal blot gøre opmærksom på, at jeg beskæftiger mig ikke med venstrehåndsarbejde, men derimod med venstreorienteret politik — de to ting skal ikke sammenblandes.

Hvis man var interesseret i at se mine arbejdssedler, det kunne jo være interessant, så vil man opdage, at de to funktioner ugentlig tager ca. 35 timer hver. Så kan jeg så nogenlunde nå at passe begge dele, hvis jeg vel at mærke arbejder hurtigt. Det er også en forudsætning, og jeg indrømmer, at det går somme tider hurtigt, men jeg håber, det går nogenlunde godt. Det er i hvert fald væsentlig mere præcist og omhyggeligt, det, jeg lægger frem her, end det, fremskridtspartiet kommer med, som jeg ikke engang vil kalde venstrehåndsarbejde, idet meget af det er lavet med venstre fod.

Formanden:

Ja, jeg har ikke blandet mig i debatten, men jeg henstiller, at man ikke vover sig alt for langt ind i det rent personlige.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poulsgaard) (FP):

Til hr. Fuglsang: ifølge den artikel, der var i Jyllands-Posten søndag den 19. januar, hvor man har foretaget en analyse af de forskellige folketingsmedlemmers tilhørsforhold, er fremskridtspartiet altså det parti, der dækker det største udsnit af befolkningens grupper. Men dette folketing, det indrømmer jeg da blankt, med alle de cand. jurister og cand. økonomer, og hvad de hedder alle sammen, der sidder herinde, har

lavet det så snørklet og så indviklet, så det snart ikke er til for almindelige folk at komme herind. Men når man skal snakke om arbejdere og arbejderkultur, så tror jeg nok, at dette folketing havde godt af, at der var kommet nogle flere jævne folk herind, for så var det måske folkets tale, der blev talt i folkets sale.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udvalget for forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren og om den fælles markedsordning for fiskerivarer m.v.

(Lovforslag nr. 137. Fremsat 11/3 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Svend Andersen (Bornh.s a.) (S):

Lovforslaget er en genfremsættelse fra første samling. Ifølge nugældende lov har ministeren beføjelser til at iværksætte foranstaltninger og fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige for at kunne anvende EFs forordninger om en fælles strukturpolitik og om en fælles markedsordning for fiskerivarer, og disse beføjelser bevares i lovforslaget. Til brug for dette arbejde er der nedsat et udvalg, der kan rådgive ministeren ved udarbejdelse af forskrifter for anvendelsen af EFs fiskeripolitik. Udvalgets sammensætning foreslås ændret efter ønske fra erhvervsorganisationerne. Antallet øges fra 11 til 14, og der sker samtidig en ændring af repræsentationen fra de enkelte organisationer.

Det vigtigste i denne del af forslaget er imidlertid, at udvalgets opgave ændres til

[Svend Andersen (Bornh. amt).]

også at være rådgivende for ministeren i dennes stillingtagen til EF's fiskeripolitik.

Den største ændring i forslaget er imidlertid, at ministeren kan pålægge en afgift på fisk og fiskevarer, en afgift, der skal indgå i en fond, hvis formål det er at virke til fremme for fiskerierhvervets afsætningsmuligheder, til reklame, til oplysning og til forskning. Landbrugsområdet har jo haft store fordele af en tilsvarende ordning, og med fiskerierhvervets nuværende krise i erindring må etableringen af fonden og de øvrige ændringer i loven på længere sigt kunne ses som et apparat, der kan virke til støtte for fiskeripolitikken og til styrkelse af erhvervet.

Det i § 2 omtalte udvalg har beføjelser, der nøje svarer til de beføjelser, som det tilsvarende udvalg inden for landbrugsområdet har. Dette udvalg, altså udvalget inden for landbrugsområdet, har imidlertid en repræsentation, der også omfatter repræsentanter fra Arbejdernes Erhvervsråd og fra Forbrugerrådet, og da udvalget inden for fiskerisektoren har fået ændret sin kompetence og vil komme til at beskæftige sig med ting, der også kan have interesse for de nævnte organisationer, vil vi under udvalgsarbejdet rejse spørgsmålet om forbrugerorganisationernes repræsentation i det i § 2 nævnte udvalg.

Jeg skal i øvrigt anbefale på socialdemokratiets vegne lovforslaget til positiv behandling.

Kofoed (V):

Da folketinget i 1972 vedtog den nugældende lov, da vidste man vel ikke så forfærdelig meget om, hvorledes den lov egentlig skulle virke. Det, der var særskilt for denne lov, var, at den havde den anden opbygning end de love, vi havde inden for landbrug og gartneri. Den erfaring, vi har høstet i de forløbne år, hvor vi har været med i fællesmarkedet, viser, at der var mangler ved fiskeriloven i forhold til landbrugsloven, især ved § 2, idet § 2-udvalget inden for fiskeriloven ikke kunne anvendes på samme måde, som det blev gjort inden for landbrugslovgivningen. Det har vist sig at være en mangel, at det gamle § 2-udvalg i forbindelse med fiskeriloven ikke kunne

rådgive med hensyn til fiskeripolitikken i fællesmarkedet. Det var ikke aktuelt på det tidspunkt, fordi højkonjunkturen inden for fiskeriet bevirkede, at det ikke var de problemer, man beskæftigede sig med ved ministerrådsmøderne, men erfaringen fra landbrugsloven viste, at det var meget vigtigt, at man havde et rådgivende organ, som kunne referere direkte til ministeren om disse problemer, og når vi nu ser på fiskeriproblemerne i fællesmarkedet, således som de er i dag, så viser det sig, at der virkelig er behov for, at dette § 2-udvalg bliver ændret. Derfor mener jeg, at den vigtigste ændring, der sker ved dette lovforslag, er, at § 2-udvalget får en anden bemyndigelse, end det havde før.

Dernæst må jeg også påpege bemyndigelsen for ministeren til at pålægge afgifter. Der står ikke, han *skal*, og hvis han kommer til at pålægge afgifter, bliver det selvfølgelig i samråd med § 2-udvalget. Det mener jeg er rigtigt, for vi kommer i den nærmeste fremtid — og er vel allerede — i den situation, at det er ikke med fiskeriprodukter, som det har været før, at det var bare noget, man delte ud inden for Europa og ellers i verdenshandelen som sådan. Det er produkter, der skal sælges, og derfor er det udmærket, at fiskerierhvervet har den mulighed, at hvis de skal lave salgsfremmende foranstaltninger, så kan de få fiskeriministeren til at pålægge afgifter.

§ 2-udvalget vil også kunne få betydning i forbindelse med den fiskeripolitik, der skal føres både inden for fællesmarkedet og uden for fællesmarkedet. Jeg tænker på, at man må se i øjnene, at havretskonferencens konklusion, hvis der nogen sinde kommer en konklusion, vil påføre i hvert fald fiskerierhvervet inden for fællesmarkedet ret store ulemper, idet deres fiskepladser bliver indskrænket, og det vil automatisk medføre, at man bliver nødt til at tage fiskeripolitikken i fællesmarkedet op til alvorlig overvejelse. Jeg håber, fiskeriministeren vil anvende § 2-udvalget til at rådføre sig med angående havretskonferencen, og jeg har med glæde konstateret, at man nu i Ministerrådet vil begynde at spekulere på, om man skal have en fælles politik inden for fællesmarkedet vedrørende havretskonferencens problemer.

Jeg skal på venstres vegne anbefale forslaget til velvillig behandling.

Halvgaard (FP):

Formålet med denne lovændring er for det første at ændre udvalgets kompetence til også at omfatte rådgivning af fiskeriministeren vedrørende Danmarks stillingtagen under beslutningsprocessen i forbindelse med EFs fiskeripolitik, således at udvalget får en kompetence svarende til den, som er givet udvalgene vedrørende markedsordningerne for landbrugsvarer, frugt- og gartnerprodukter. For det andet foreslås udvalgets sammensætning ændret. Og for det tredje indebærer lovforslaget muligheder for at opkræve afgifter af fisk og fiskevarer, der landes, tilvirkes eller omsættes her i landet. Det skulle også medvirke til en bedre planlægning for erhvervet med hensyn til produktion, afsætning og beskæftigelse.

Fremskridtspartiet kan tilslutte sig denne lovændring, idet det må være en naturlig følge af vort medlemskab af EF.

Svend Haugaard (RV):

Vi kan også tiltræde det rimelige i, at fiskerisektoren får sit rådgivningsudvalg og får en mulighed for, at der kan opkræves afgifter efter det mønster, som findes inden for landbrugssektoren. Ikke mindst den nuværende krise gør jo, at man skal være meget åben over for de muligheder, der kan være for at støtte erhvervet.

Sammensætningen af udvalget vil vi gerne drøfte i landbrugs- og fiskeriudvalget. Vi er enige i, at der skal være pligt til, at man hvert år fra ministerens side oplyser folketinget om, hvilke afgifter der er opkrævet, og hvortil de er benyttet.

Men altså som helhed en tilslutning til forslaget.

Lowzow (KF):

Da vi i sin tid lavede de forskellige følgerlove til EFs forordninger, der var nødvendige for vor indtræden i EF, var man klar over, at der var situationer, vi ikke kunne overse, som kunne medføre, at visse love måtte ændres. Denne lov har altså været en af dem. Vi kan sammenligne den helt og fuldt med, hvad der sker inden for landbrugssektoren, hvor det har fungeret i det store og hele tilfredsstillende, så vi kan tilslutte os, at man laver noget lignende her.

Jeg vil også sige som den tidligere taler: vi vil godt diskutere sammensætningen i

udvalget, og jeg mener, det er meget rigtigt, at det får en mulighed for at rådgive ministeren. I disse stærkt erhvervsbetonede ministerier er det jo ikke altid, at ministeren har det faglige kendskab og detaljerede viden om de ting, det drejer sig om, så dér er det godt at have et udvalg, der kan komme med den faglige ekspertise.

Vi skal derfor give en velvillig udvalgsbehandling.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal kort sige, at vi gerne vil anbefale forslaget til velvillig behandling i udvalget.

Morten Lange (SF):

Der er nok grund til, at vi her i folketinget, måske lidt mere end vi plejer, koncentrerer vores interesse om fiskerierhvervet. Det er måske nok ikke et af de største erhverv i Danmark, men det er dog ganske vigtigt for den danske økonomi, og jeg synes, der er adskillige bekymrende perspektiver lige netop nu for fiskerierhvervets udvikling. Det hænger sammen med havretsproblematikken, for næsten uanset hvad man bliver enige om, så er det usandsynligt, at man skulle blive enige om noget, der vil være til særlig fordel for Danmark. Om man bliver enige om noget, der er til særligt fordel for fiskebestanden, er måske ikke engang sikkert. Der er mange gribbe, der fisker i de store vande. Men vi kan jo håbe, at resultatet bliver brugbart fremover.

Som perspektiverne har tegnet sig på det seneste, har vi jo set nogle meget ubehagelige konsekvenser ikke mindst af vores medlemskab af De europæiske Fællesskaber vedrørende destruktions af brugbar fisk. Det er åbenbart noget, der plager Fællesskaberne inden for mange af deres ordninger, at de simpelt hen ikke er i stand til at gennemføre en sådan styring af produktionen, som de oprindeligt lovede os, uden at vi skal falde til destruktive metoder. Man har jo nu set sådanne opsigtsvækkende ting som destillation af vin til industrisprit og andre ting, som ikke skulle høre hjemme i en fornuftig verden.

Hvad angår selve det konkret foreliggende lovforslag, så betragter vi det fra vores side mestendels som det, vi kunne kalde for EF-teknik. Om det udvalg, man får nu, er bedre i sin arbejdsmåde end det, det skal

[Morten Lange.]

afløse, det skal vi ikke sige noget om med sikkerhed. Vi havde mest lyst til bare at melde pas og lade fællesmarkedstilhængerne arrangere sig, som de vil, men vi må dog indrømme, at som udvalgets kompetence og afgrænsning er, så føler vi dog trang til at se noget nærmere på dets sammensætning og arbejdsform, ligesom andre ordførere har givet udtryk for ved denne lejlighed, men måske ud fra en noget anden grundindstilling til hele spørgsmålet end den, socialistisk folkeparti har.

Men som sagt, forslaget har ikke hensat os i det store EF-hysteri, det er bare noget af den slags teknik, som hører til et i forvejen overbureaukratiseret område.

Fuglsang (DKP):

Eftersom det drejer sig om et udpræget EF-betinget forslag, kan vi ikke love det nogen særlig velvillig behandling. Det fremgår jo, at det er en ændring af en lov, som man i ret så stor hast fik gennemført og stadfæstet den 21. december 1972. Man kan fastslå videre, at det rådgivende organ, som dengang blev nedsat, i hele den mellemliggende tid kun har haft ét møde, og videre, at dette svarer til, at de forordninger, som man formentlig har forventet skulle strømme ind, ikke er kommet, der synes at have været en såre beskeden interesse for fiskerierhvervet inden for fællesmarkedet. Om det så er noget, fiskerne behøver at være kede af, er en anden sag.

Det andet erhverv, som også bør nævnes for sammenligningens skyld, nemlig landbrugserhvervet, har nok fået mere end tilstrækkeligt af forordninger, uden at det faktisk har gavnet det i nogen særlig grad. Men det, som er fælles både for fiskere og for landbrugere, er, at ikke alene er forordningerne udeblevet, men også en hel del af de forventninger, man dengang har stillet. Det er sådan set meget betegnende, at både venstre og socialdemokraterne havde en ordfører fra den gode ø Bornholm; jeg tror, at netop fiskerneovre på denne klippe kunne fortælle dem lidt om skuffede forventninger for fiskerne i forbindelse med medlemskabet.

Altså, vi er imod forslaget som helhed, men vi kan selvfølgelig ikke have noget imod at

få en del sagkyndig bistand i det udvalgsarbejde, som kommer.

Steen Folke (VS):

VS ser ikke særlig positivt på dette forslag, der jo er en konsekvens af vores EF-medlemskab. Hvad der er de vigtigste bestemmelser i forslaget, kan man diskutere; der er dette med det rådgivende udvalg og sammensætningen, men det, jeg tænker på, er mere det konkrete med hensyn til de afgifter, som kan pålægges, og anvendelsen af dem af den fond, de skal indgå i. Der er det udtrykkelig præciseret i § 2 a, stk. 2, at disse afgifter kan anvendes til sådanne erhvervsøkonomiske foranstaltninger vedrørende fangst, tilvirkning og afsætning af fisk og fiskevarer, som ikke er i strid med Det europæiske økonomiske Fællesskabs regler. Og dér har vi jo problemet i en nøddeskal: at vi får dikteret de vilkår, som sådanne regler må administreres efter — og det er efter vores skøn ikke vilkår, som nødvendigvis gavner fiskerne særlig meget og heller ikke gavner forbrugerne særlig meget. Der er det ret nærliggende at henvise til den situation, der opstod for nylig med destruktion af konsumfisk, der blev overhældt med rød farve og anvendt til andre formål, en klar følge af de prisordninger, som det danske medlemskab af fællesmarkedet har bragt det danske fiskerierhverv ind under, med de konsekvenser som det nu har både for fiskere og for forbrugere.

Vi ønsker ikke at medvirke til den slags regler og udvidelse af dem.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg takker de ordførere, der har givet tilslutning til forslaget.

Der har fra forskellig side været nævnt spørgsmålet om udvalgets sammensætning, først af hr. Svend Andersen (Bornh.s a.), og jeg er naturligvis parat til også i udvalget at diskutere, om det forslag, der er fremsat her fra ministeriets side, har den rigtige udformning. Og det er da givet, at i det omfang, man fra forbrugerside og fra lønmodtager-side finder, at der i dette udvalg kommer til at foregå ting i lighed med, hvad der foregår af konsultationer i de tilsvarende udvalg inden for landbrugsområdet, kan man have en interesse i også at deltage i dette udvalgsarbejde.

[Fiskeriministeren.]

Der har fra forskellig side været rejst andre problemer, først og fremmest EF-problemer i forbindelse med dette lovforslag.

Må jeg for det første sige, at det, man kalder destruktion af fisk, nok er en EF-forordning, der træder i kraft, men ikke er noget nyt, som er indtrådt efter Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber, idet vi allerede før dette medlemskab havde mindsteprisordninger, som betød, at man tog fisk ud af markedet, som ikke opnåede visse mindstepriser. Det er jo givet, at man selvfølgelig ikke kan betragte en sådan foranstaltning med nogen stor sympati eller glæde; derfor rejste vi også fra dansk side dette problem, da det blev aktuelt igen, i EF's Ministerråd og opnåede ordninger, som betyder, at eksporten af fisk fra Danmark nu får et EF-tilskud. Dette EF-tilskud betyder, hvis jeg er rigtigt orienteret, at denne destruktion af torsk nu er ophørt, og at man i stedet for på fabrikkerne og på fiskerfartøjerne nu fisker gode konsumfisk til eksport.

Spørgsmålet om disse torsk var jo netop ikke et EF-problem, men så ganske udpræget et tredjelandsproblem, idet vore traditionelle tredjelandsmarkeder svigtede, hvad pris og afsætning angik, og derfor fik man, samtidig med at vejret var så helt fantastisk godt, at fiskerne ilandbragte nogle fangster, som oversteg, hvad man var vant til, en situation, som ingen naturligvis kan være glad for.

Hvis man derfor ønsker at benytte denne anledning til at rejse en ny EF-diskussion, er man altså lidt ude på et sidespor, idet netop medlemskabet af EF var med til at løse de problemer, der rejstes i kraft af, at man fik disse destruktions gennemført, eller rettere ikke destruktion, men overholdning med farve, der betød, at fisken i stedet for blev anvendt til industriformål, til foderformål.

Så er det jo meget klar tale, når hr. Morten Lange siger, at vi skal have en bedre styring af produktionen. Ja, når det blæser, styrer det jo sig selv, for så kan man ikke fiske, men når vejret er godt og fisken er til stede, så fisker man altså bare, og det var jo det, der skete. Selvfølgelig var det meget behageligt, hvis man kunne tilrettelægge produktionen og fangsten af fisk, så der altid kom de rette mængder til det rette tids-

punkt, men de, der kender lidt til fiskeriets problemer, ved, at så enkelt er det desværre ikke.

Må jeg så sige til hr. Steen Folke, at det er ikke vilkår, vi får dikteret. Danmark har en levende interesse i at overholde de bestemmelser, der er gældende inden for De europæiske Fællesskaber, fordi det er den eneste måde, hvorpå dansk erhvervsliv, og herunder også danske fiskere, får en mulighed for at konkurrere på lige vilkår. Det er altid os, der kritiserer, når andre lande enten gør tilnærmelser eller i hvert fald forsøger at overtræde de bestemmelser, der er gældende i EF. For det lille land med det lille beskedne erhvervsliv er der en stor interesse i, at de regler, der er vedtaget på EF-basis, virkelig bliver overholdt, ikke mindst af de store lande. Det er nemlig en beskyttelse for de små lande, der her er tale om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme. (Ophævelse af bopælspligt m. v.) [af Ove Jensen m. fl.].

(Lovforslag nr. 136. Fremsat 11/3 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Den gældende lov er et resultat af et meget bredt samarbejde i folketinget forud for Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber. Det er en lov, som har et ganske klart formål: at drage omsorg for, at de, der ejer danske landbrugsejendomme, først og fremmest er de landmænd, som skal leve af at eje danske landbrugsejendomme.

Når jeg siger, at i 1973 foreligger der en